Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

11. siječnja 2017.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2008/909/PUP – Članak 7. – Uvjet dvojne kažnjivosti – Članak 9. – Osnova za nepriznavanje i neizvršavanje zbog nepostojanja dvojne kažnjivosti – Državljanin države izvršiteljice naloga osuđen u državi izdavateljici naloga zbog nepoštovanja odluke tijela javne vlasti“

U predmetu C-289/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Krajský súd v Prešove (regionalni sud u Prešovu, Slovačka), odlukom od 3. lipnja 2015., koju je Sud zaprimio 15. lipnja 2015., u kaznenom postupku protiv

Jozefa Grundza

uz sudjelovanje:

Krajská prokuratúra Prešov,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, M. Berger (izvjestiteljica), A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 25. svibnja 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za češku vladu, M. Smolek i J. Vláčil, u svojstvu agenata,

— za austrijsku vladu, C. Pesendorfer, u svojstvu agenta,

— za slovačku vladu, B. Ricziová, u svojstvu agenta,

— za švedsku vladu, A. Falk i L. Swedenborg, C. Meyer-Seitz, U. Persson, M. E. Karlsson i N. Otte Widgren, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, W. Bogensberger i J. Javorský, kao i S. Gruenheid, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: slovački

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 28. srpnja 2016.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 7. stavka 3. i članka 9. stavka 1. točke (d) Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL 2008., L 327, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2008/909).

2 Zahtjev je upućen u okviru postupka za priznanje kaznene presude i izvršenja u Slovačkoj kazne zatvora koju je češki sud izrekao Jozefu Grundzu.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 U skladu s uvodnom izjavom 5. Okvirne odluke 2008/909:

„Postupovna prava u kaznenim postupcima su od temeljnog značaja za osiguranje uzajamnog povjerenja među državama članicama u pravosudnoj suradnji. Odnosi među državama članicama, koje obilježava posebno uzajamno povjerenje u pravne sustave drugih država članica, omogućuju državi članici koja izvršava nalog priznavanje odluka tijela države članice izdavateljice naloga. Stoga treba osmisliti daljnji razvoj suradnje predviđene instrumentima Vijeća Europe u vezi s izvršenjem presuda izrečenih u kaznenom postupku, posebno kada je građanima Unije izrečena presuda u kaznenom postupku te su osuđeni na kaznu zatvora ili je prema njima primijenjena mjera oduzimanja slobode u drugoj državi članici. […]”

4 Članak 3. navedene okvirne odluke, pod naslovom „Svrha i područje primjene”, određuje:

„1. Svrha ove Okvirne odluke je utvrđivanje pravila na temelju kojih država članica, kako bi poboljšala društvenu rehabilitaciju osuđene osobe, priznaje presudu te izvršava kaznu.

[…]

3. Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na priznavanje presuda i izvršenje kazni u smislu ove Okvirne odluke. […]

[…]”

5 U skladu s člankom 7. Okvirne odluke 2008/909, pod naslovom „Dvojna kažnjivost”:

„1. Na temelju ove Okvirne odluke te bez provjere dvojne kažnjivosti djela priznaju se presude te izvršavaju izrečene kazne za sljedeća kaznena djela, ako se za njih u državi članici izdavateljici naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine sukladno pravu države članice izdavateljice naloga:

— sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,

— terorizam,

— trgovina ljudima,

— spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,

— nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,

— nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,

— korupcija,

— prevara, […]

— prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom,

— krivotvorenje novca, […]

— kaznena djela povezana s uporabom računala,

— kaznena djela protiv okoliša, […]

— omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi,

— ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,

— nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima,

— otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca,

— rasizam i ksenofobija,

— organizirana ili oružana pljačka,

— nezakonita trgovina kulturnim dobrima, […]

— prevara,

— ucjena (reketarenje) i iznuda,

— krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda,

— krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava,

— krivotvorenje sredstava plaćanja,

— nezakonita trgovina hormonskim tvarima i drugim tvarima za pospješivanje rasta,

— nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima,

— trgovina ukradenim vozilima,

— silovanje,

— palež,

— kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,

— otmica letjelice ili plovila,

— sabotaža

[…]

3. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 1. država članica izvršiteljica naloga može priznati presudu i izvršenje kazne pod uvjetom da se one odnose na djela koja su kaznena djela na temelju prava države članice izvršiteljice naloga bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis.

4. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, izjaviti da neće primjenjivati stavak 1. o čemu obavješćuje glavno tajništvo Vijeća. Sve se takve izjave mogu bilo kada povući. Izjave ili povlačenje izjava objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*."

6 Članak 8. Okvirne odluke 2008/909, pod naslovom „Priznavanje presude i izvršenje kazne" u stavku 1. propisuje:

„Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga priznaje presudu koja je proslijeđena […] te odmah poduzima sve potrebne mjere za izvršenje kazne, ako se ne odluči pozvati na jednu od osnova za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 9."

7 Članak 9. Okvirne odluke 2008/909, pod naslovom „Osnove za nepriznavanje i neizvršavanje" u stavku 1. točki (d) propisuje:

„Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršavanje kazne u sljedećim slučajevima:

[…]

(d) [u slučajevima] iz članka 7. stavka 3. i, kada je država članica izvršiteljica naloga dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4., [u slučajevima] iz članka 7. stavka 1., presuda se odnosi na djela koja se ne bi smatrala kaznenim djelima na temelju prava države članice izvršiteljice naloga. Međutim, u [pogledu] poreza i drugih pristojbi, carine i deviznog poslovanja, izvršenje presude ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršiteljice naloga ne predviđa iste vrste poreza ili pristojbi ili nema istu vrstu pravila u [pogledu] propisa kojima se uređuju porezi, pristojbe i carina te devizno poslovanje kao zakon države članice izdavateljice naloga."

Slovačko pravo

8 Okvirna odluka 2008/909 prenesena je u slovački pravni poredak putem zákon č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcja spojená s odňatím slobody v Európskej Únii (Zakon br. 549/2011 o priznavanju i izvršenju odluka kojima se izriču kazne oduzimanja slobode u Europskoj uniji), kako je izmijenjen Zakonom br. 344/2012 (u daljnjem tekstu: Zakon br. 549/2011).

9 Članci 4. i 16. Zakona br. 549/2011 prenose u slovačko pravo članke 7. i 9. Okvirne odluke 2008/909.

10 Prema članku 4. stavku 1. Zakona br. 549/2011, koji odgovara članku 7. stavku 3. Okvirne odluke 2008/909, „odluka se može priznati i izvršiti u Slovačkoj Republici ako je djelo zbog kojeg je odluka donesena kazneno djelo prema slovačkom pravnom poretku […]"

11 Sukladno članku 4. stavku 2. Zakona br. 549/2011 kojim je prenesen članak 7. stavak 1. Okvirne odluke 2008/909, u slučaju zahtjeva za priznavanje i izvršenje odluke koja se odnosi na kazneno djelo za koje se u državi izdavateljici naloga može izreći kazna zatvora od najmanje tri godine, i koje je u potvrdi o donošenju navedene odluke sudsko tijelo te države kvalificiralo u jednu ili u više kategorija kaznenih djela iz članka 4. stavka 3. navedenog zakona, sud pred kojim se vodi postupak ne provodi nadzor dvojne kažnjivosti.

12 U odluci kojom se upućuje prethodno pitanje, navedeno je da kategorije kaznenih djela iz navedenog članka 4. stavka 3. Zakona br. 549/2011 odgovaraju kaznenim djelima navedenima u članku 7. stavku 1. Okvirne odluke 2008/909.

13 Člankom 16. stavkom 1. točkom (b) Zakona br. 549/2001, koji odgovara članku 9. stavku 1. točki (d) Okvirne odluke 2008/909, predviđeno je da „[s]ud odbija priznati i izvršiti odluku ako djelo zbog kojeg je donesena odluka nije kazneno djelo prema pravnom poretku Slovačke Republike i ako se ne radi o postupku predviđenom u članku 4. stavku 2. i 3. tog zakona". Međutim, „u pogledu poreza i drugih pristojbi, carine i deviznog poslovanja, izvršenje presude ne može se odbiti samo zbog činjenice da pravni poredak Slovačke Republike ne predviđa iste vrste poreza ili pristojbi ili nema istu vrstu propisa u pogledu propisa kojima se uređuju porezi, pristojbe i carina te devizno poslovanje kao zakon države članice izdavateljice naloga".

14 Sukladno članku 348. stavku 1. točki (d) zákona 300/2005 Z.z., Trestný zákon (slovački kazneni zakon) „[o]soba koja sprječava izvršenje sudske odluke ili drugog javnog tijela, ili ga znatno otežava time što […] obavlja radnju na koju se odnosi sudska odluka ili odluka drugog državnog tijela kojim se zabranjuje ta radnja […] kažnjava se zatvorskom kaznom u trajanju do dvije godine".

Češko pravo

15 Prema članku 337. stavku 1. točki (a) zákona br. 40/2009 Sb., Trestní zákoník (češki kazneni zakon) „[o]soba koja sprječava izvršenje sudske odluke ili drugog javnog tijela, ili ga znatno otežava time što […] obavlja radnju koja je tom odlukom zabranjena ili za koju mu je oduzeto odgovarajuće odobrenje primjenom druge pravne odredbe ili za koju je izgubio to odobrenje […] kažnjava se zatvorskom kaznom u trajanju do dvije godine".

Glavni postupak i prethodno pitanje

16 Okresní soud v Chebu (Okružni sud u Chebu, Češka Republika) osudio je 3. listopada 2014. J. Grundza, slovačkog državljanina, na kumulativnu kaznu od 15 mjeseci zatvora zbog krađe s provalom, i zbog ometanja izvršenja odluke tijela javne vlasti, odnosno nepoštovanja privremene zabrane vožnje koju mu je izrekao Magistrát mesta Přerov (općina Přerov, Češka Republika) odlukom od 12. veljače 2014.

17 Odluka od 3. listopada 2014., popraćena potvrdom iz Priloga 1. Okvirnoj odluci 2008/909, poslana je Krajskom súdu v Prešove (Regionalnom sudu u Prešovu, Slovačka) kako bi se navedena kazna priznala i izvršila u Slovačkoj.

18 U odluci kojom se upućuje prethodno pitanje, taj sud precizira da sudsko tijelo države izdavateljice naloga, odnosno Češke Republike, kaznena djela iz glavnog postupka ne smatra kaznenim djelima nabrojenima u članku 7. stavku 1. Okvirne odluke 2008/909, tako da je izvršenje kumulativne kazne od 15 mjeseci zatvora uvjetovano utvrđenjem da djela iz presude od 3. listopada 2014. također predstavljaju kazneno djelo prema slovačkom pravnom poretku.

19 No, navedeni sud izražava sumnje o tome je li uvjet dvojne kažnjivosti ispunjen u pogledu djelâ koja su kvalificirana kao „kazneno djelo ometanja izvršenja odluke tijela javne vlasti”.

20 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev ističe da se članak 348. stavak 1. točka (d) slovačkog kaznenog zakona, koji se tiče kaznenog djela koje se sastoji od ometanja izvršenja službene odluke, odnosi samo na sudske odluke ili odluke drugog „slovačkog” tijela koje su izvršne na „slovačkom teritoriju”.

21 Tako, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, ocjena djela zbog kojeg je J. Grundza bio osuđen u Češkoj Republici pokazuje, *in concreto*, da se ne radi o „kaznenom djelu” u smislu članka 348. stavka 1. točke (d) slovačkog kaznenog zakona, s obzirom da ne odgovara činjeničnim elementima koji čine kazneno djelo koje se sastoji od ometanja izvršenja službene odluke u smislu te odredbe. Naime, J. Grundza je osuđen zbog opstruiranja odluke koju je donijelo tijelo Češke Republike, koja proizvodi učinak samo na području te države članice.

22 Sud koji je uputio zahtjev pita se također o tome treba li, s obzirom na cilj Okvirne odluke 2008/909, odnosno olakšanje socijalne rehabilitacije osuđene osobe i to osobito, razvojem suradnje među državama članicama prilikom izvršenja presuda izrečenih u kaznenom postupku poput onog iz glavnog postupka, u kojem je povrijeđen interes zaštićen pravnim poretkom države izdavateljice naloga, ispitati dvojnu kažnjivost *in abstracto*, odnosno, kao da je bio povrijeđen interes zaštićen pravnim poretkom države izvršiteljice naloga.

23 U tim je okolnostima Krajský súd v Prešove (Regionalni sud u Prešovu) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke 2008/909 […] tumačiti na način da je uvjet dvostruke kažnjivosti ispunjen samo onda kada djelo, povodom kojeg je donesena odluka koju je potrebno priznati, predstavlja s obzirom na njegovu konkretnu ocjenu (*in concreto*), kazneno djelo također prema pravu države izvršiteljice naloga (neovisno o njegovim sastavnim elementima ili opisu) ili je za ispunjenje takvog uvjeta dovoljno da takvo djelo predstavlja kazneno djelo općenito (*in abstracto*) također prema pravu države izvršiteljice naloga?”

O prethodnom pitanju

24 Svojim pitanjem, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke 2008/909 tumačiti na način da je uvjet dvojne kažnjivosti ispunjen u situaciji poput one iz glavnog postupka, u kojoj je priznanje presude i izvršenje kazne zatraženo za djela koja su u državi izdavateljici naloga kvalificirana kao „kazneno djelo koje se sastoji od ometanja izvršenja službene odluke počinjeno na području države izdavateljice naloga” i za koje u pravu države izvršiteljice naloga postoji kazneno djelo, kvalificirano na sličan način, ali da nacionalno pravilo potonje države članice zahtijeva, u svrhu utvrđenja takvog kaznenog djela, da jedno od tijela koje djeluje na vlastitom teritoriju donese službenu odluku.

25 Kako bi se dalo koristan odgovor na to pitanje, najprije valja utvrditi da, nije relevantno temeljiti analizu na pojmovima ocjene uvjeta dvojne kažnjivosti *in concreto* ili *in abstracto*.

26 U tom smislu valja istaknuti da Okvirna odluka 2008/909, koja je instrument minimalnog usklađivanja, a osobito njezin članak 7. koji se odnosi na uvjet dvojne kažnjivosti, ne spominje te pojmove.

27 Kao drugo, kao što je iznio nezavisni odvjetnik u točki 26. svojeg mišljenja, države članice donose različita stajališta u pogledu točnog značenja navedenih pojmova u kontekstu dvojne kažnjivosti.

28 Kako bi se odgovorilo na preformulirano pitanje, valja podsjetiti da sukladno članku 7. stavku 3. Okvirne odluke 2008/909, kada je riječ o kaznenim djelima različitim od onog iz popisa 32 kaznena djela predviđena u stavku 1., država izvršiteljica naloga može uvjetovati priznanje te presude i izvršenje kazne time da djela na koja se odnosi presuda čine kazneno djelo također prema njezinu pravu, neovisno o sastavnim elementima ili njegovu opisu. Drugim riječima, ta odredba dopušta državi izvršiteljici naloga da uvjetuje priznavanje presude i izvršavanje kazne zahtjevom da se ispuni kriterij dvojne kažnjivosti.

29 U vezi s tim, članak 9. Okvirne odluke 2008/909, o osnovama za nepriznavanje i neizvršavanje, u stavku 1. točki (d) predviđa mogućnost da nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršavanje kazne, izrečene također u potonjoj državi, kada uvjet dvojne kažnjivosti nije ispunjen.

30 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da djela zbog kojih je J. Grundza osuđen, a osobito ometanje izvršenja odluke tijela javne vlasti, nadležno tijelo države izdavateljice naloga, odnosno Češke Republike, nije smatralo kaznenim djelima obuhvaćenim člankom 7. stavkom 1. Okvirne odluke 2008/909.

31 Stoga, sukladno članku 7. stavku 3. Okvirne odluke 2008/909, priznavanje presude od 3. listopada 2014. i izvršenje kumulativne kazne od 15 mjeseci zatvora uvjetovano je utvrđenjem nadležnog slovačkog tijela da djela iz te presude predstavljaju kazneno djelo također i prema slovačkom pravnom poretku, neovisno o sastavnim elementima i njegovu opisu u državi izdavateljici naloga.

32 Uz to, valja podsjetiti da, sukladno ustaljenoj praksi Suda, pri tumačenju odredbe prava Unije, u obzir treba uzeti ne samo njezin tekst nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojih je ona dio (presude od 16. srpnja 2015., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, t. 35., i od 8. studenoga 2016., Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, t. 31.).

33 Kada je riječ, kao prvo, o pojmovima iz članka 7. stavka 3. Okvirne odluke 2008/909, valja podsjetiti da kao što je nezavisni odvjetnik iznio u točki 47. svojeg mišljenja, da ta odredba ograničava doseg ocjene dvojne kažnjivosti time što zahtijeva da nadležno tijelo države izvršiteljice naloga provjeri jesu li predmetna djela „također kazneno djelo" prema njezinu nacionalnom pravu i to „bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis".

34 Kao što proizlazi iz samog teksta navedenog članka 7. stavka 3. potreban i dovoljan uvjet u svrhu ocjene dvojne kažnjivosti proizlazi iz okolnosti da djela koja su dovela do kazne izrečene u državi članici izdavateljici naloga predstavljaju također kazneno djelo u državi izvršiteljici naloga. Slijedi da nije nužno da kaznena djela budu identična u dvije dotične države članice.

35 To je tumačenje potkrijepljeno riječima „bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis" kaznenog djela kako je predviđeno u državi izvršiteljici naloga, iz čega jasno proizlazi, kao što je nezavisni odvjetnik naglasio u točkama 48. i 49. svojeg mišljenja, da nije potrebno savršeno podudaranje ni između sastavnih elemenata kaznenog djela, kako je kvalificirano u pravu države izdavateljice naloga i u pravu države izvršiteljice naloga, ni u nazivu ili klasifikaciji tog kaznenog djela prema odnosnim nacionalnim pravima.

36 Stoga ta odredba uvodi fleksibilan pristup od strane nadležnog tijela države izvršiteljice naloga, pri ocjeni uvjeta dvojne kažnjivosti, kako u pogledu sastavnih elemenata kaznenog djela tako i njegovu opisu.

37 Tako je relevantni element za potrebe ocjene dvojne kažnjivosti, sukladno samom tekstu članka 7. stavka 3. Okvirne odluke 2008/909, sukladnost između, s jedne strane, činjeničnih elemenata na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u presudi izrečenoj u državi članici izdavateljici naloga, i, s druge strane, definiciji kaznenog djela sukladno pravu države izvršiteljice naloga.

38 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je tijekom ocjene dvojne kažnjivosti na nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga da provjeri može li se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u presudi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, također, kao takve, u slučaju da su se dogodili na području države izvršiteljice, izreći kazna na tom području.

39 Kao drugo, kontekst u kojem se nalaze članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točka (d) Okvirne odluke 2008/909 govori u korist takve ocjene dvojne kažnjivosti.

40 U tom pogledu valja primijetiti da na temelju članka 26. Okvirna odluka 2008/909 zamjenjuje, što se tiče odnosa među državama članicama, više instrumenata međunarodnog prava kako bi pojačali, sukladno uvodnoj izjavi 5., suradnju u području izvršenja presuda u kaznenim stvarima.

41 Za razliku od tih instrumenata međunarodnog prava, Okvirna odluka 2008/909 počiva ponajprije na načelu uzajamnog priznavanja, koje predstavlja prema uvodnoj izjavi 1., tumačenoj u skladu s člankom 82. stavkom 1. UFEU-a, „kamen temeljac” pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u Europskoj uniji, koja se prema navedenoj uvodnoj izjavi 5. temelji na osobitom uzajamnom povjerenju među državama članicama u njihove odnosne pravne sustave (vidjeti u tom smislu presudu od 8. studenoga 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, t. 46. i 47.).

42 Načelo uzajamnog priznavanja podrazumijeva, na temelju članka 8. stavka 1. Okvirne odluke 2008/909 da, načelno, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga priznaje presudu koja mu je poslana te bez odgađanja poduzima sve mjere potrebne za izvršenje kazne.

43 Kao što je nezavisni odvjetnik utvrdio u točki 36. svojeg mišljenja, to načelo uzajamnog priznavanja dovelo je, osobito, do utvrđenja popisa u članku 7. stavku 1. Okvirne odluke 2008/909 kaznenih djela za koja je ukinuta kontrola dvojne kažnjivosti.

44 Osim toga, čak i za kaznena djela koja se ne nalaze na tom popisu, valja utvrditi da članak 7. stavak 3. te okvirne odluke uvodi jednostavnu mogućnost za državu izvršiteljicu naloga da uvjetuje priznavanje presude i izvršenje kazne okolnošću da je ispunjen zahtjev dvojne kažnjivosti.

45 U tom kontekstu ta mogućnost omogućuje državama članicama, kako je istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 68. svojeg mišljenja, da odbiju priznati presudu i izvršiti kaznu za postupanja koja ne smatraju moralno kažnjivima i koja stoga nisu kazneno djelo.

46 Iz prethodnih elemenata prethodi da je uvjet dvojne kažnjivosti iznimka od pravila načela priznavanja presude i izvršenja kazne. Stoga, područje primjene razloga za odbijanje priznavanja presude i izvršavanja kazne, koji se temelji na nepostojanju dvojne kažnjivosti, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. točki (d) Okvirne odluke 2008/909, treba strogo tumačiti kako bi se ograničilo slučajeve nepriznavanja i neizvršavanja.

47 Stoga, ocjenom dvojne kažnjivosti od strane nadležnog tijela države izvršiteljice naloga, na koju se odnosi članak 7. stavak 3. te okvirne odluke, želi se provjeriti može li se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u odluci koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, kao takvi, izreći kazna na području države izvršiteljice naloga da su se dogodili na njezinu području.

48 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev istaknuo je da kazneno djelo koje je predmet glavnog postupka predstavlja povredu službene odluke koju je donijelo češko javno tijelo i, stoga, povredu zaštićenog interesa Češke Republike, tako da se u svakom slučaju uvjet dvojne kažnjivosti ne može smatrati ispunjenim.

49 Ipak, u okviru ocjene dvojne kažnjivosti, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ne mora provjeriti je li povrijeđen zaštićeni interes države izdavateljice naloga već bi li se sličan interes, zaštićen nacionalnim pravom te države, smatrao povrijeđenim u slučaju da se predmetno kazneno djelo dogodilo na području države tog tijela.

50 Kao treće, valja podsjetiti da se u skladu s člankom 3. stavkom 1. Okvirne odluke 2008/909, njome želi utvrditi pravila na temelju kojih država članica, kako bi poboljšala društvenu rehabilitaciju osuđene osobe, priznaje presudu te izvršava kaznu.

51 Strogo tumačenje članka 9. stavka 1. točke (d) te okvirne odluke pridonosi ostvarenju cilja olakšavanja socijalne rehabilitacije osuđene osobe, osobito u situaciji poput one iz glavnog postupka, u kojoj je ta osoba državljanin države izvršiteljice naloga.

52 U ovom slučaju iz dokumenata dostavljenih Sudu proizlazi da je J. Grundza nadležno češko sudbeno tijelo osudilo među ostalim zato što je vozio motorno vozilo na području te države članice unatoč postojanju odluke češkog javnog tijela kojom mu se to zabranjuje.

53 Kako bi ocijenio je li uvjet dvojne kažnjivosti ispunjen u glavnom postupku, sud koji je uputio zahtjev koji je zadužen za priznavanje i izvršenje kazne, treba provjeriti bi li se u slučaju da su se te činjenice, odnosno vožnja motornog vozila, unatoč postojanju službene odluke kojom se zabranjuje takvo postupanje, dogodile na području države članice u kojoj se nalazi taj sud, mogla izreći kazna u odnosu na nacionalno pravo te države. Ako je to tako, treba smatrati da je uvjet dvojne kažnjivosti ispunjen.

54 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke 2008/909 treba tumačiti na način da se uvjet dvojne kažnjivosti treba smatrati ispunjenim u situaciji poput one iz glavnog postupka, kada bi se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u odluci koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, kao takve, mogla također izreći kazna na području države izvršiteljice naloga, da su se dogodili na tom području.

Troškovi

55 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008., o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP, od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da se uvjet dvojne kažnjivosti treba smatrati ispunjenim u situaciji poput one iz glavnog postupka, kada bi se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u odluci koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, kao takve, mogla također izreći kazna na području države izvršiteljice naloga, da su se dogodili na tom području.

Potpisi